A. D. 1925. Nrus IX.

CURRENDA

De facultate baptismi domi conferendi extra mortis periculum.

Quaesitum est utrum sit iuri conformis praxis iuxta quam infantes, qui non versantur in periculo mortis, sed non sine periculo ad ecclesiam transferri possunt, *domi solemniter* (i. e. cum omnibus caeremoniis etiam ablutionem praecedentibus) baptizentur a parocho aliove sacerdote de parochi licentia; nam ad ministrum necessitatis et in specie ad obstetricem non potest recurri nisi in necessitate stricte dicta, scilicet cum positive timetur periculum ne infans moriatur (C. S. Off., 11 ian. 1899) et nonnisi in eadem necessitate omittuntur caeremoniae ablutioni praeviae (C. S. Rit., 17 ian. 1914, Cod. iur. can., 776 § 1).

Quare propositis dubiis:

„I. Utrum supradicta praxis sit conformis iuri canonico et quatenus *negative*:

II. Quomodo in casu procedi debeat".

In Congregatione Plenaria Emorum Patrum, habita die 26 iunii currentis anni, iidem Emi Patres ita responderunt:

Ad I. Providebitur in secundo.

Ad II. Esse iuri conforme quod, si infans non versatur in periculo mortis, sed sine periculo ad ecclesiam ad normam can. 775 transferri nequit, Ordinarius, vi can. 776 § 1, n. 2, permittere potest, *pro suo prudenti arbitrio et conscienta, iusta ac rationabili de causa, in aliquo casu extraordinario,* quod domi baptismus solemniter administretur; aestimare autem casus extraordinarii gravitatem est remissum prudentiae et conscientiae ipsius Ordinarii in singulis casibus.

Facta autem Ssmo Domino Nostro Pio Papae XI de praemissis relatione ab infrascripto Secretario Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentum in audientia diei 4 iulii 1925, Ssmus Dnus Noster resolutionem Emorum Patrum ratam habuit et confirmavit.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Sacramentis, die 22 iulii 1925.

† *A. Capotosti*, Ep. Thermen., Secretarius.

Acta Apost. Sedis Nrus 11 ex 1925, pag. 452.

Regulamin duszpasterstwa wojskowego w wojsku polskiem

(w myśl art. V i VII Konkordatu z dnia 10 lutego 1925 r.

(Regulamin ten został przyjęty przez generalną konferencję Biskupów polskich d. 26—29 maja 1925 w Warszawie).

I. Zarys organizacji.

§ 1. Na czele duszpasterstwa kat. wojskowego armji i marynarki wojennej Rzeczypospolitej stoi Biskup Polowy.

§ 2. W myśl przepisów prawa kanonicznego i odnośnych rozkazów ministra Spraw Wojskowych, Kurja Biskupia jest organem wykonawczym dla zarządzeń Biskupa Polowego.

§ 3. Przy Polowej Kurji Biskupiej istnieje Sąd Biskupi.

§ 4. Drugą instancją w zakresie wojskowo-duchownego sądownictwa jest Sąd Metropolitalny Warszawski.

§ 5. Biskup ma prawo mianowania Wikarjuszów Generalnych.

§ 6. Kierownikami służby duszpasterskiej na terenie okręgów korpusowych są dziekani, wyznaczeni przez Biskupa Polowego.

§ 7. Zakres działania dziekanów okręgów korpusowych określa instrukcja Biskupa Polowego.

Pod względem opieki duszpasterskiej cały obszar Rzeczypospolitej podzielony zostaje przez Biskupa Polowego na parafje wojskowe, na czele których są kapelani wojskowi, posiadający w myśl art. VII konkordatu uprawnienia proboszczowskie.

§ 9. Pod względem przynależności osobowej parafję wojskową stanowią następujące osoby, posiadające przynależność do oddziałów, zakładów i formacji, powierzonej pieczy duszpasterskiej odnośnego kapelana wojskowego:

1. Wszyscy szeregowi tak wojsk lądowych, jak i marynarki wojennej a) wojska stałego (z chwilą zaliczenia w stan wyżywienia), b) nadterminowi t. z. pozostawieni nadterminowo w szeregach, c) podoficerowie zawodowi, d) majstrowie wojskowi w obozach warownych zamkniętych i orkiestranci.

2. Wszyscy oficerowie wojsk lądowych i marynarki wojennej: a) zawodowi, b) rezerwowi w służbie czynnej.

3. Duchowni wojskowi: a) zawodowi, rezerwowi w służbie czynnej.

4. Wychowankowie: a) szkół wojskowych, b) korpusów kadeckich, c) ochron wojskowych w zamkniętych obozach warownych, d) uczniowie orkiestr wojskowych.

5. Szeregowi i oficerowie rezerwy i pospolitego ruszenia wojsk lądowych i marynarki wojennej z chwilą mobilizacji.

6. Inwalidzi wojenni, emeryci wojskowi i weterani powstań, będący w szpitalach wojskowych.

7. Emeryci wojenni, o ile są na służbie czynnej.

8. Sanitarjusze i sanitarjuszki, pełniący służbę w szpitalach i instytucjach sanitarnych wojska.

9. Jeńcy wojenni, więźniowie i internowani wojenni.

10. Robotnicy i woźnice pociągnięci do świadczeń wojskowych w czasie działań wojennych i znajdujących się poza swoją parafją.

11. Urzędnicy wojskowych szpitali, więzień, szkół i twierdz.

12. Rodziny szeregowych oficerów, służących zawodowo w wojsku: a) żona, b) dzieci niepełnoletnie, zamieszkałe z rodzicami.

II. Jurysdykcja duchowieństwa wojskowego.

§ 10. Biskup Polowy wykonuje juryzdykcję duchowną w stosunku do kapelanów, osób wojskowych i ich rodzin wyznania katolickiego, wszystkich obrządków całej armji i marynarki wojennej Rzeczypospolitej w zakresie, przyznanych mu uprawnień przez Stolicę Apostolską.

§ 11. Chrztu św. udziela kapelan wojskowy jedynie dziecku, którego ojciec lub matka należą do jego parafji wojskowej.

§ 12. Sakrament Pokuty i Ciała Pańskiego administruje kapelan wojskowy w stosunku do wszystkich osób wojskowych.

§ 13. W zakresie administrowania sakramentu małżeństwa kapelan wojskowy, który posiada jurysdykcję proboszczowską a) głosi zapowiedzi osób wojskowych i ich rodzin, powierzonych jego pieczy duchownej; b) ważnie (valide) udziela ślubu wszystkim osobom wojskowym i ich rodzinom, względem których posiada prawa proboszczowskie; c) udziela delegacji dla ważnego pobłogosławienia związku małżeńskiego osób wojskowych i ich rodzin, przynależnych do jego parafji wojskowej.

Uwaga. Jurysdykcja, przyznana kapelanom wojskowym, nie znosi jurysdykcji właściwych proboszczów, co do ważności błogosławieństwa związków małżeńskich.

§ 14. Obrzędy pogrzebowe wojskowych spełnia odnośny kapelan wojskowy.

§ 15. Funcje religijne kapelan wojskowy spełnia w kościele garnizonowym, lub w braku takowego w innym kościele, po uprzedniem porozumieniu się z jego rektorem.

§ 16. Do obowiązków kapelana wojskowego, pełniącego opiekę religijną w odnośnej parafji wojskowej, należy oświecanie religijne swoich parafjan, a w szczególności szeregowych i młodocianych.

III. Duszpasterstwo obrządku grecko-katolickiego.

§ 17. Fachowym doradcą Biskupa Polowego, w zakresie spraw liturgicznych dla obrządku wschodniego, jest dziekan grecko-katolicki przy Polowej Kurji Biskupiej.

§ 18. Osoby wojskowe i ich rodziny obrządku grecko-katolickiego podlegają opiece duszpasterskiej odnośnego kapelana grecko-katolickiego, który stoi na czele grecko-katolickiej parafji wojskowej, oznaczonej przez Biskupa Polowego.

IV. Prowadzenie ksiąg parafjalnych.

§ 19. Księża kapelani, w myśl can, 470, § 1, prowadzą księgi parafjalne, podległych ich pieczy osób wojskowych i ich rodzin.

§ 20. Księża kapelani pełnią obowiązki urzędników stanu cywilnego w stosunku do osób wojskowych i ich rodzin, w myśl szczegółowych przepisów, wydanych przez Kurję Polową.

§ 21. Księża kapelani administrują majątkiem kościelnym, w myśl przepisów prawa kan. Lib. III, tyt. XXVII i przepisów wojskowych.

V. Uzupełnianie kadr duchowieństwa wojskowego.

§ 22. Na czas pokoju ilość kapelanów wojskowych ustala ustawa o etatach armji.

§ 23. Każda diecezja, na wniosek Biskupa Polowego, który w myśl art. VII Konkordatu posiada prawo wyboru, wyznaczy odnośny procent swych kapłanów do służby duszpasterskiej w armji.

§ 24. Wyznaczeni kandydaci na kapelanów wojskowych winni posiadać następujące warunki:

1. Obywatelstwo polskie. 2. Wojskowe świadectwo lekarskie zdrowia i wytrzymałości fizycznej. 3. Nieprzekroczony 35 rok życia. 4. Przynajmniej 3 lata kapłaństwa. 5. Dobrą opinję swego Ordynarjusza (c. 117).

§ 25. Kapelanem zawodowym zostaje ten, kto po roku służby duszpasterskiej w wojsku otrzymał dobre kwalifikacje i został, na wniosek Biskupa Polowego, przedstawiony przez Ministra Spraw Wojskowych Prezydentowi Rzeczypospolitej do przemianowania.

§ 26. Na czas wojenny, ilość kapelanów wojskowych oznacza plan mobilizacyjny. Księża, przewidziani do służby duszpasterskiej, na wypadek mobilizacji, stanowią grupę kapelanów rezerwy; wszyscy inni należą do pospolitego ruszenia. Ordy-

narjusz określa, ze względu na dobro parafji tych księży, którzy w razie mobilizacji na stanowisku pozostać powinni.

§ 27. Na wniosek Biskupa Polowego, każdy Ordynarjusz diecezjalny i przełożony zgromadzeń zakonnych wyznacza co dwa lata, przypadającą na odnośną diecezję (wzgl. zakon) ilość kapłanów, którzy w charakterze kapelanów rezerwy otrzymują przydział mobilizacyjny na wypadek wojny.

§ 28. Wyznaczeni do służby duszpasterskiej księża kapelani rezerwy winni odpowiadać warunkom, przewidzianym dla kapelanów na czas pokoju (§ 24).

§ 29. Kapelan rezerwy, który otrzymał przydział mobilizacyjny na wypadek wojny, nie może być bez zgody władz wojskowych, uzyskanej za pośrednictwem Polowej Kurji Biskupiej, wykreślony z ewidencji kapelanów rezerwy i zwolniony z obowiązków terminowego stawiennictwa na wypadek mobilizacji powszechnej, czy częściowej, w myśl rozkazów władz wojskowych.

§ 30. Z chwilą mobilizacji, wszyscy kapelani rezerwy oraz duchowni katoliccy, powołani do służby sanitarnej przechodzą, w myśl ogólnych przepisów Stolicy Apostolskiej, pod wyłączną jurysdykcję Biskupa Polowego.

L. 4567.

Program nauki religji dla szkół średnich (gimnazjów).

Klasa I. Historja biblijna Starego Testamentu. — Katechizm: 1 art. Składu Apostolskiego — o Bogu Stworzycielu. Dekalog. Cnoty boskie i obyczajowe. O grzechu. Przygotowanie na przyjście Odkupiciela.

Klasa II. (2 godz. tyg.). Historja biblijna Nowego Testamentu. Życie Chrystusa aż do Ostatniej Wieczerzy (wyłącznie). — Katechizm: Skład Apostolski — art. I. (Trójca św.), II., III., VII., XI., XII. Całokształt nauki moralnej Chrystusa Pana. Modlitwa.

Klasa III. (2 godz. tyg.). Historja biblijna Nowego Testamentu. Życie Chrystusa od Ostatniej Wieczerzy do Wniebowstąpienia. Dzieje Apostolskie. — Katechizm: Skład Apostolski — art. IV., V., VI., VIII., IX., X. Łaska. Sakramenty. Ofiara Mszy św. Sakramentalja. Kościół.

Klasa IV. Liturgika. Wstęp: o Bogu, Jego przymiotach i o Trójcy św. — 1. Obowiązek czci Boga — cześć prywatna, cześć publiczna — Rok kościelny. 2. Pomoc Boża w spełnianiu obowiązków czci Bożej — Sakramenta — Sakramentalja.

Klasa V i VI. Historja Kościoła Powszechnego. Dzieje Kościoła katolickiego w Polsce.

Klasa VII. Dogmatyka.

Klasa VIII. Etyka.

Szczegółowe programy nauki religji nabyć można w księgarni „Książnica-Atlas“ we Lwowie.

L. 5288.

Liczba godzin nauki religji w szkołach zawodowych.

Naczelny Wizytator nauki religji zawiadamia, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, po uprzedniem porozumieniu się i otrzymaniu zgody ze strony Zjazdu i Komitetu JJEE. Księży Biskupów polskich — przeznaczyło na naukę religji w poszczególnych typach szkół zawodowych następującą ilość godzin tygodniowo:

I. *Szkoły agrotechniczne* (rolnicze, leśne, ogrodnicze): I. kurs 2 godz.; II. kurs 2 godz; III. kurs 2 godz.

II. *Szkoły handlowe.* 1 Szkoły handlowe (dwulelnie i trzechletnie): I. klasa 2 godz.; II. klasa 2 godz.; III. klasa 2 godz.; — 2. Licea handlowe: I. kurs 1 godz.; II. kurs 1 godz.

III. *Szkoły zawodowe żeńskie.* 1. Niższe szkoły zawodowe: I. kurs 2 godz.; II. kurs 1 godz.; III. kurs 1 godz.; — 2. Szkoły żeńskie przemysłowe: I. kurs 2 godz.; II. kurs 1 godz.; III. kurs 1 godz. W niektórych szkołach tego typu jest kurs wstępny, na którym na naukę religji przeznaczono 2 godz. tygodniowo: 3. Seminarja nauczycielek rzemiosł: I. kurs 1 godz.; II. kurs 1 godz.; III. kurs wykładów religji niema, gdyż kurs ten ma charakter wyłącznie zawodowy; 4. Seminarja gospodarcze: I. kurs 1 godz.; II. kurs 1 godz.; III kurs wykładów niema, gdyż kurs ten ma wyłącznie charakter zawodowy; 5. Seminarja dla instruktorek: I. kurs 1 godz.; II. kurs 1 godz.; III kurs wykładów niema z przyczyn wyżej wymienionych.

IV. *Szkoły techniczne i rzemieślniczo-przemysłowe męskie.* I. Szkoły techniczne średnie: I. kurs 1 godz.; II. kurs 1 godz.; III. kurs 1 godz.; na kursie IV. obowiązują tylko przedmioty zawodowe. — 2. Szkoły rzemieślniczo-przemysłowe: klasa przygotowawcza 2 godz.; I. klasa 1 godz.; II. klasa 1 godz.; III. klasa wykładów religji niema.

V. *Szkoła dokształcająca dla terminatorów.* 1. W szkołach dokształcających dla dziewcząt 2 godziny tygodniowo z rozdziałem na 3 lata; 2. w szkołach dokształcająch dla chłopców 1½ godziny tygodniowo z rozkładem na 3 lata.

Zawieranie małżeństw przez osoby. obowiązane do służby wojskowej.

Urząd Wojewódzki lwowski. L. AD. 13348 ex 1925 r. Lwów, dnia 7 października 1925. *Do wszystkich Panów Starostów i Pana Prezydenta król. stoł. miasta Lwowa.*

Z treści postanowień §§ 545 i 546 rozporządzenia wykonawczego do ustawy wojskowej wynika, że zezwolenie na zawarcie małżeństwa potrzebne jest dla osób, które:

1. są w wieku przedpoborowym;

2. są w wieku poborowym aż do chwili ostatecznego określenia ich stosunku do służby wojskowej (art. 35, punkt a, c, d, e ustawy wojskowej);

3. uznane zostały przy poborze za zdolne do wojska stałego (kategorja A) w czasie od przeglądu aż do chwili wcielenia;

4. z jakichkolwiek powodów obowiązkowi stawienia się do poboru w wieku poborowym nie uczyniły zadość aż do czasu określenia ich stosunku do służby wojskowej (art. 35, punkt a, c, d, e ustawy wojskowej);

5. pozostają w służbie w wojsku.

Zezwolenie na zawarcie małżeństwa dla osób, wymienionych pod 1, 2, 3 i 4, udzielają właściwe władze wojskowe na zasadach ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (§§ od 548 do 552 ust. wojsk.), zaś dla osób, wymienionych pod 5, na zasadach ustawy o prawach i obowiązkach szeregowych wojska polskiego.

Natomiast zezwolenia na zawarcie małżeństwa nie potrzebują następujące osoby:

1. uznane za zupełnie niezdolne do służby wojskowej (kategorja E);

2. szeregowi rezerwy i pospolitego ruszenia z bronią lub bez broni;

3. oficerowie rezerwy i pospolitego ruszenia;
4. osoby wymienione w § 660 rozp. wykon. do ustawy wojskowej.

Ponieważ udzielający ślubów nie może znać stosunku zamierzającego zawrzeć małżeństwo do służby wojskowej, a w myśl art. 98 ust. wojsk. ulec może karze za współdziałanie przy zawarciu małżeństwa wbrew postanowieniom art. 83 cytowanej ustawy, przeto rzeczą udzielającego ślubu będzie żądać od nupturjenta, by przedłożył zezwolenie władz wojskowych na zawarcie małżeństwa, względnie poświadczenie właściwej władzy administracyjnej I instancji, że z uwagi na przepisy ustawy wojskowej nie jest ograniczony w prawie zawierania ślubów małżeńskich.

Odnośne poświadczenie co do roczników 1903 i wstecz, wydawać należy po porozumieniu się z właściwą P. K. U., zaś co do roczników 1904 i następnych, po przejrzeniu własnych list poborowych.

Zmiany w Zakonie OO. Jezuitów.

Polska prowincja OO. Jezuitów, pozostając nadal zasadniczo jedną, podzieloną została w dniu 10 października b. r. na dwie części administracyjne, północną i południową. Północna obejmuje domy OO. Jezuitów, położone w trzech istniejących po konkordacie prowincjach kościelnych, t. j. gnieźnieńsko-poznańskiej, warszawskiej i wileńskiej; do południowej części administracyjnej należą domy, położone na terytorjum obecnych prowincyj kościelnych krakowskiej i lwowskiej. Prowincjałem polskiej prowincji, administrującym część północną, pozostał nadal O. Stanisław Sopuch (Warszawa, ul. Świętojańska 12); Vice-Prowincjałem dla administracji części południowej został zamianowany O. Władysław Jankiewicz (Kraków, Mały Rynek 8).

Odtąd więc w sprawach podejmowania prac przez OO. Jezuitów, agregacyj Sodalicyj Marjańskich, przyjęcia do Zakonu lub Małego Seminarjum i t. p., należy z każdej części administracyjnej polskiej prowincji OO. Jezuitów zwracać się do zarządzającego tą częścią Prowincjała lub Vice-Prowincjała.

L. 5370.

Potwierdzenie odbioru składek na powodzian.

L. 50. *Do Najprzewielebniejszej Kurji Biskupiej w Tarnowie.* Niniejszem potwierdzam odbiór przesłanej czekiem P. K. O. kwoty 5.664 Złotych z poczty w Okulicach na dniu 15 września 1925 r. dla powodzian z parafji Mikluszowice, Grobla, Szczurowa i Zaborów i donoszę zarazem, że na wyznaczony przezemnie dzień 19 września b. r. zjechali się XX. Proboszczowie powyższych parafij do Okulic i po wzajemnem porozumieniu się w przybliżeniu do wyrządzonych szkód przez powódź, rozdzieliliśmy tę kwotę w następujący sposób, uwzględniając przedewszystkiem ilość zniszczonych zagród:

1. ks. proboszcz Michał Pawlus odebrał 800 Zł na parafję Mikluszowice; 2. ks. proboszcz Jan Nagórzański 3.164 Zł na parafję Grobla; 3. ks. proboszcz L. Tokarz 1000 Zł na parafję Szczurowa; 4. ks. proboszcz M. Dąbrowski 700 Zł na parafję Zaborów; razem 5.664 Złotych.

Każdy z ks. proboszczów ma sobie przybrać przynajmniej po dwóch gospodarzy do rozdziału, aby te kwoty sprawiedliwie mogli rozdzielić.

Wszyscy powyżsi ks. proboszczowie w imieniu poszkodowanych składają jak najgorętsze i najserdeczniejsze podziękowanie Najprzewielebniejszej Kurji Biskupiej za tak troskliwą opiekę nad nieszczęśliwymi.

Z Urzędu Dziekańskiego. — Okulice, dnia 19 września 1925 r.

Ks. Jędrzej Mucha, dziekan.

L. .5371.

Potwierdzenie odbioru składek na Ziemię Świętą.

Za tak hojną ofiarę na Ziemię Św., w kwocie 4.600 Zł, imieniem Kustodji Ziemi Świętej serdeczne i gorące składam: „Bóg zapłać!“

Kraków, 20 września 1925. *O. Kamil Manik,* kom. Ziemi Św.

Modlitwa liturgiczna za Rzeczpospolitą Polską i Jej Prezydenta

ma być *odśpiewaną po łacinie, zaraz po ostatniej Ewangelji,* podczas głównego nabożeństwa, *w dniu 3 Maja i w każdą niedzielę.*

Gdyby wypadały po sumie inne modły, należy je odprawić dopiero po modlitwie za Rzeczpospolitą i Prezydenta.

Taksamo i zakończenie ekspozycji oraz błogosławieństwo Najśw. Sakramentem mają mieć miejsce dopiero po tej modlitwie.

L. 5075.

Szkoła rolnicza żeńska w Witkowie.

Towarzystwo Gospodarczego Wykształcenia Kobiet (T. G. W. K.) otworzyło w szkole rolniczej żeńskiej w Witkowie w dniu 1 października b. r. 3-miesięczny kurs gospodarstwa domowego i wiejskiego.

Nauka obejmować będzie w teorji i praktyce działy: gotowania, pieczenia, prania, prasowania, szycia, kroju, naprawek, mleczarstwa i hodowli — oraz pogadanki ogólno-kształcące.

Nauka bezpłatnie. Za utrzymanie 25 Zł miesięcznie zgóry i 5 Zł wpisowego jednorazowo.

Zgłoszenia przyjmuje zaraz Zarząd Szkoły Gospodyń w Witkowie, koło Radziechowa. Do zgłoszeń należy dołączyć metrykę, świadectwo szkolne, świadectwo zdrowia i świadectwo moralności.

Wymagany wiek 16 lat i ukończona szkoła powszechna (ludowa).

Materjał statystyczny do Schematyzmu na rok 1926

zechcą P. T. Proboszczowie nadesłać do Kurji Biskupiej za pośrednictwem Urzędów Dziekańskich.

Zmiany wśród Duchowieństwa

za czas od 15 września do 15 października 1925:

Zamianowani: Ks. Roman Mazur, proboszcz w Brzesku, dziekanem dekanatu Brzeskiego (ks. Wojciech Rogoziewicz z urzędu dziekana zrezygnował z powodu

podeszłego wieku); ks. Stanisław Grodniewski, proboszcz w Wadowicach Górnych, wicedziekanem dekanatu Radomyskiego.

Odznaczeni: Ks. Roman Mazur, j. w., Rokietą i Mantoletą. *Expositorium canon.* otrzymali: ks. Jakób Opoka, katecheta gimnazjum w Brzesku; ks. Stanisław Grodniewski, j. w.; ks. Jan Pięta, proboszcz w Nagoszynie; ks. Dr Wawrzyniec Dudziak, katecheta gimn. w Mielcu; ks. Jan Wilczeński, proboszcz w Zbyszycach; ks. Franciszek Staszałek, proboszcz w Tęgoborzy; ks. Antoni Janik, katecheta w Nowym Sączu; ks. Maciaszek Piotr, katecheta tamże.

Rezygnację z powodu choroby wniósł ks. Karol Padykuła, proboszcz w Tyliczu.

Administratorem excurrendo w Tyliczu zamianowany ks. Roman Duchiewicz, proboszcz w Krynicy-Zdroju.

Na katechetów przeznaczeni: Ks. Stanisław Basta, katecheta szkoły powsz. im. ks. Konarskiego w Tarnowie, do Państw. Seminarjum naucz. męskiego w Tarnowie (w miejsce ks. Piotra Maciąga, który z katechetury zrezygnował i otrzymał urlop dla poratowania zdrowia); ks. Stanisław Król, katecheta szkoły powsz. w Nowym Wiśniczu, do szkoły powsz. im. ks. Konarskiego w Tarnowie.

Przeniesieni: Ks. Józef Bocheński, wikarjusz w Borzęcinie, na posadę wikarego w N. Wiśniczu; ks. Stanisław Taborski otrzymał posadę II wikarego w Łącku.

Zmarli:

23 września w Krakowie ks. Stanisław Płonczyński, ur. 1874, wyśw. 1899, kapłan Archidiecezji Babilońskiej, zamieszkały stale w Tymbarku.

5 października w Królówce ks. Leon Romański, ur. 1873, wyśw. 1900, emerytowany proboszcz z Ostrów Tuszowskich. S. pr. a.

5 października w N. Sączu ks. Henryk Haduch, T. J., ur. 1870, wyśw. 1897.

R. i. p.!

Z KURJI BISKUPIEJ

W Tarnowie, dnia 15 października 1925

† LEON
Biskup

Ks. Roman Sitko
kanclerz

Nakładem Kleru Diecezjalnego

Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie